

Jordi Cussó: “La gent enten que darrera la meva marxa hi ha un desig personal”

Parlem amb Jordi Cussó, el rector de Sant Josep, que deixa la parròquia

Jordi Cussó és el mossèn que els darrers nou anys ha estat rector de la parròquia de Sant Josep, una de les més grans, més vives i més nombroses de Mataró. “Mossèn Jordi” és molt apreciat per la gent religiosa de la ciutat i amb un tarannà obert i un gran do de l'oratòria ha esdevingut un dels rectors més estimats i, segur, dels que s'enyoraran més. Als 52 anys i nascut a Sant Feliu de Llobregat, aviat passarà a encarregar-se de la rectoria de la parròquia de Crist Redemptor, a Barcelona. El mossèn que omplia Sant Josep i la posava de moda se'n va.

UNA ENTREVISTA DE CUGAT COMAS I FOTOS DE XÈNIA SOLA

La primera pregunta és obligada. Per què marxa de Sant Josep?

Marxo de la parròquia de Sant Josep per dues coses. Porto ja prou temps, nou anys, i això és temps per desenvolupar una feina que se'm va encomanar,

aquesta és una i l'altra és perquè ja fa temps que vaig demanar al bisbe la possibilitat de fer una altra tasca a Barcelona, anant a una parròquia que no fos tan gran com Sant Josep, que no tingués tantes activitats, per poder tre-

ballar més amb els que no vénen. Aquí ballarem molt amb els que vénen, perquè gràcies a Déu a Sant Josep tenim una parròquia molt activa, però cal ser conscients que és més la gent que no ve que no pas la que ve i en això s'han de buscar un altre tipus de treballs, de formes de fer, d'accions que poguessin aplegar a més gent, indiferent, gent més llunyana, agnòstica. Hem de ser capaços d'acostar-nos a ells amb l'acció pastoral i aquest serà el meu objectiu.

Vostè ha estat un rector molt popular que ha acabat omplint l'església. Com ho ha fet?

Quan jo vaig arribar a Sant Josep no vaig trobar una parròquia que estigués malament. Hi havia un treball molt ben fet per la gent que treballava aquí abans i sempre he explicat que quan vaig arribar aquí vaig tenir la sensació del nen

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT

'Sant Josep és una parròquia madura, no és sols el rector'

CONTINUA DE LA PÀGINA ANTERIOR

petit que corre al costat del seu aro i hi juga. Sant Josep era un aro que ja circulava, jo només li vaig donar més impuls. No és el mateix arribar a un lloc on les coses no estan que fer-ho a una parròquia com Sant Josep on hi ha molts grups que ja treballen d'una determinada manera i jo l'únic que he de fer és animar-los. Aquí hi ajuda el tarannà, l'estil, potser el fet que he connectat bé amb la gent, hi ha hagut sintonia. Tots plegats ho hem dinamitzat tot molt a Sant Josep, però ha estat dinamitzar una cosa que ja venia amb empena, molt més fàcil que engegar quelcom que no funciona.

Amb quins objectius va arribar a Sant Josep? S'han acomplert?

Quan vaig arribar no tenia clars els meus objectius. Em van demanar que vingués aquí on hi havia Mossèn Monasterio que hi duia molts anys. Vaig venir de Santa Coloma de Gramanet i la meua intenció va ser el primer any veure com funcionaven les coses, conèixer la gent i la zona i després ajudar en la mesura del possible a fer créixer, no només les activitats, sinó aquesta intenció que ens uneix a tots els que ens apleguem en una església, que bàsicament és el nostre seguiment a Jesucrist. Es tracta de fer-ho comprensible, que la gent ho entengui bé, aproximar-nos a un grup de gent que potser es mirava l'església amb una mica de precaució, o amb tòpics o amb prejudicis. Intentàvem trencar amb aquests tòpics i que la gent estigués a gust a Sant Josep. Jo n'estic personalment content d'aquests nou anys perquè hem fet moltes coses, les hem fet molt a gust, hem connectat bé, hem sintonitzat, jo em sento molt apreciat i estimat, sento que m'estimo molt a la gent també. Sento que hem fet coses, que en podríem haver fet més en diferents àmbits, segur que alguna cosa hauré fet malament i a una persona li haurà semblat millor o pitjor, però això forma part de la vida. En general sé que la gent està molt a gust i potser per això se li fa estrany que marxi. La gent està acostumada als canvis quan les coses no van bé, no és el cas i quan un està content és un bon moment per canviar. I això que no l'haviem previst, perquè

Ni progre, ni conservador: la importància del llenguatge

Vostè té un concepte obert de l'església, se sent un capellà progressista?

Jo no em sento ni un mossèn progressista ni un mossèn conservador. La gent també pot dir que som conservadors del que vam aprendre de fa 30 anys. La gent del 68 va fer un canvi molt gran i a alguns d'ells se'ls segueix anomenant progre quan el que fan és conservar aquells canvis i per tant se'ls podria posar l'etiqueta de conservadors pel que van fer els anys 70. Jo crec que l'important és que el llenguatge, i que avui en dia

hi ha unes formes que són més difícils de comprendre i nosaltres el que hem de fer és adequar aquestes formes, aquests llenguatges i aquests estils a un altre tipus de gent que té una altra manera d'entendre les coses, conservant el que és propi però explicant-ho de forma comprensible. Si amb un tipus de música la gent ho entén més, amb un tipus de cartell la gent ho entén més, amb un tipus de celebració la gent ho entén més, llavors farem el que hem fet, adaptant-nos a la gent.

tot es va precipitar a finals de juny i ens va agafar a tots a contrapeu.

Com deixa Sant Josep?

Està en un bon moment, Sant Josep tot i que en la darrera Assemblea parroquial ja vam dir que és important veure que la parròquia no és sols el rector, que la parròquia és més gent i que es fa entre tots. Hi ha gent implicada amb coses de la parròquia que han d'assumir-ho com a propi, se senten seva la vida de la parròquia. Per això és important per a la salut d'una parròquia crear un estil, una manera de fer perquè així els

canvis no impliquin canviar-ho tot. És en aquest sentit que Sant Josep és una parròquia madura, perquè porta temps fent això i el nou rector entén perfectament aquest criteri i aquesta línia de treball. Això també m'ha ajudat a prendre la decisió, saber que el que vindrà entén el que hem fet i que mantindrà un estil de treballar amb la gent. Per això confio amb Mossèn Garcia, qui fins ara era a Sant Andreu de Llavaneres.

Les decisions del bisbat acaben aixecant recels moltes vegades.

Sempre és molt difícil gestionar això.

Però jo marxo perquè he vingut. Es podia queixar també la meua antiga parròquia. Jo me'n vaig perquè fa nou anys vaig venir i això també ho va decidir el bisbat. Si estem contents d'aquests nou anys és normal que costi marxar. Però s'ha d'entendre que un rector està pendent d'una parròquia i el bisbe n'està pendent de 200 o 300 a la vegada. Gestionar això sempre és molt difícil. Abans era pitjor, ara en parlem, ho comentem i, tot i així, segueixen sent difícils els moviments.

Una de les seves voluntats és ser missioner?

Sí, això ho porto al cor. Sempre he treballat amb República Dominicana, amb Argentina, algun país de l'Àfrica. Però te n'acabes adonant que potser la meua feina relacionada amb les missions la tinc aquí. Jo sóc l'ànima de gent que engresco a anar on sigui i ells són les meves mans i són el meu cap i el meu cor en aquests llocs. Tinc molts amics que van i vénen, també és una manera de treballar a les missions.

Li agradaria anar a missions?

No em molestaria gens marxar alguns anys però no és cap obsessió. Si m'ho diguessin no ho dubtaria.

Com veu el fet religiós a la ciutat?

Jo crec que l'església a Mataró està més viva del que la gent realment es pensa. La gent de missa té l'autoestima baixa perquè tenim un entorn molt crític, però hi ha moltes accions, vida, grups i moltes realitats. Hi ha parròquies amb més vida que altres però en general hi ha bona entesa entre comunitats i parròquies i estem en un moment en què la gent se sorprendria de la vida que hi ha. Jo que m'he mogut, perquè era arxiprest, puc constatar que hi ha bona salut, encara que no ho sembli.

La relació entre Santa Maria i Sant Josep?

La meua relació amb en Joan Barat ha estat molt bona i ens apreciem molt. Quan vaig arribar vaig sentir a parlar molt de la relació entre les dues parròquies però en el dia a dia hi ha molt bon veïnatge, sense competència, amb una bona entesa.

Comiat traumàtic? Hi ha un desig i es respectarà

Li fa por que el seu comiat sigui traumàtic com el de Mossèn Colomer de Santa Maria?

No, no em fa cap por. Crec que la gent de Sant Josep entén que en aquesta marxa hi ha un desig meu al darrera, i és que el meu cor em demana de desenvolupar una nova tasca. També hi ha gent que em pot dir, per què no la va desenvolupar a Mataró? i potser tindran raó però

vaja, quan un somnia unes coses les veu en un lloc i crec que a Barcelona les podré fer. Per això la gent d'aquí, malgrat li pugui saber greu, entendrà i respectarà que jo pugui fer això. La persona que vindrà serà ben acollida. La marxa d'en Colomer va ser en unes altres circumstàncies, per unes altres raons i la gent no va acabar d'acceptar-ho. La seva sortida no va ser com la meua.